

Scenariusz katechezy - przedszkole

Autor: Jolanta Wysztygiel

Grupa: 5-latki

Temat: Pan Jezus jest zawsze z nami.

Cel główny:

- ukazanie potrzeby życia w przyjaźni z Jezusem, powierzenia Mu swego życia i zaufania Mu.

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- opowie historię biblijną o uciszeniu burzy,
- wyjaśni, jakie wydarzenia nazywamy życiowymi burzami,
- uzasadni potrzebę zaufania Jezusowi i życia w przyjaźni z Nim,
- modli się słowami „Jezu , ufam Tobie”.

Czas trwania zajęć: 30 min

Metody i formy: zabawa ruchowa i logopedyczna przy muzyce, pokaz, rozmowa kierowana, inscenizacja biblijna, śpiew

Środki dydaktyczne: ilustracje przedstawiające słoneczną pogodę, wietrzną, deszczową, burzę, dwie pokrywki, latarka, duży niebieski koc i mały brązowy, podkład muzyczny do piosenki „Gdy na morzu wielka burza”, sprzęt do odtworzenia muzyki

Przebieg katechez

Czynności katechety, czynności ucznia	Metody i formy pracy

<p>I. Wprowadzenie</p> <p>Dzieci wraz z katechetą ustawiają się w kole. Katecheta w celu wyciszenia grupy zaprasza do zabawy ruchowo - logopedycznej przy muzyce (opis zabawy w zał. 1), a następnie do modlitwy.</p> <p>II. Rozwinięcie</p> <p>Katecheta kolejno pokazuje zdjęcia lub ilustracje przedstawiające różnego rodzaju pogodę.</p> <p><i>Jaka jest pogoda na tym zdjęciu / obrazku?</i></p> <p><i>Po czym to poznałeś?</i></p> <p><i>Czy chciałbyś znaleźć się na podwórku, gdy jest taka pogoda? Dlaczego?</i></p> <p>Przygotowanie do pracy z tekstem biblijnym.</p> <p><i>Pewnego razu Jezus wraz ze swoimi uczniami znalazł się na jeziorze, gdy była burza. Posłuchajcie, co się wydarzyło...</i></p> <p>W zależności od zaawansowania i przygotowania grupy do odbioru tekstu biblijnego katecheta opowiada historię biblijną o uciszeniu burzy lub odczytuje w sposób uroczysty Mt 23- 27.</p> <p>Katecheta zaprasza do udziału w inscenizacji tej sceny (opis- zał. 2).</p> <p><i>Pan Jezus uciszył burzę. Apostołowie przestali się bać. Każdy, kto zaufa Panu Jezusowi i będzie szukał pomocy u Niego, też przestanie się bać, tak jak Apostołowie. W naszym życiu czasami zdarzają się trudne chwile, czyli takie burze życiowe. Nasze życie możemy też porównać do łodzi. Możemy naśladować Apostołów.</i></p> <p>Katecheta uczy piosenki „Gdy na morzu wielka burza”.</p> <p>III. Podsumowanie</p> <p><i>Komu należy powierzyć łódź swego życia, aby być bezpiecznym i szczęśliwym?</i></p> <p>Katecheta zaprasza do modlitwy „Jezu ufam Tobie”.</p>	<p>Zabawa ruchowo - logopedyczna przy muzyce, modlitwa</p> <p>Pokaz, rozmowa kierowana</p> <p>Praca z tekstem biblijnym</p> <p>Inszenizacja biblijna</p> <p>Śpiew</p> <p>Rozmowa kierowana</p> <p>Modlitwa</p>
--	--

Wybór literatury dla katechety:

- „Jesteśmy dziećmi Bożymi. Podręcznik do nauki religii dla dzieci pięcioletnich”, pod red. Ks. J. Szpeta, D. Jackowiak

Wskazówki metodyczne dla katechety:

- Dobrze byłoby, aby w inscenizacji brały udział wszystkie dzieci. Jeśli grupa jest liczna, można inscenizację powtórzyć 2 lub 3 razy.
- Piosenkę można wprowadzić w następujący sposób: wysłuchanie nagrania lub śpiew katechety z pokazywaniem, powtarzanie tekstu po jednej linijce połączone z pokazywaniem, powtórzenie całego tekstu z pokazywaniem – dzieci i katecheta razem, wspólny śpiew.
- Podkład muzyczny dostępny jest w dodatku CD do podręcznika metodycznego Wydawnictwa Św. Wojciech.

Załączniki

Załącznik 1

Rozpoczęcie zajęć- zabawy ruchowe przy muzyce z elementami zabaw logopedycznych

Zabawa ma na celu zawiązanie wspólnoty i przygotowanie dzieci do modlitwy w ciszy i skupieniu.

-Dzieci siedzą w kole. Katecheta mówi : „Kto mnie widzi, robi lornetkę” i sam również układa ze swych rąk lornetkę.

-Katecheta mówi : „Kto mnie słyszy, robi słuchawkę” i sam również przykłada słuchawkę zrobioną z rąk do ucha.

- Katecheta mówi: „Sprawdzimy teraz, czy na pewno wszyscy mnie dobrze słyszą i widzą” i dalsze polecenia wypowiada cicho.

W zależności od zdyscyplinowania grupy, można dzieci zaprosić do wspólnego śpiewu i tańca lub do śpiewu i wyklaskiwania rytmu, tak jak to się robi w wyliczankach.

- Katecheta kolejno wypowiada niezbyt głośno kolejne polecenia w zależności od wybranej opcji: „Kto mnie widzi, kto mnie słyszy wstaje tak jak ja.”, „ Kto mnie widzi, kto mnie słyszy, robi koło tak jak ja”, „Kto mnie widzi, kto mnie słyszy śpiewa i tańczy tak jak ja”.

Taniec w kole (taniec z krokiem dostawnym) i śpiew piosenki „Dobrze, że jesteś”.

- Po skończonym tańcu katecheta mówi: „ Mówimy szybko i głośno „Dobrze, że jesteś i podskakujemy jak najwyżej do nieba”, „A teraz szybko i bardzo cicho „Dobrze, że jesteś”.

W zależności od zdyscyplinowania grupy prosimy o zgromadzenie się przy krzyżu lub pozostaniu na miejscu i zwróceniu się w stronę krzyża.

- Czas na powitanie naszego Przyjaciela Jezusa. *Katecheta zwraca uwagę na prawidłowe wykonanie znaku krzyża: prawa ręka do góry, lewa na serce, sam przez chwilę staje z przodu tyłem do dzieci, aby mogły odwzorować postawę i nie wykonały odbicia lustrzanego. Pomaga w prawidłowym układzie rąk. Wszyscy powoli wykonują znak krzyża. Mówią modlitwę „Zdrowaś Mario” i witają się słowami : ”Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.*

- Po skończonej modlitwie w ciszy skradamy się na dywan, stajemy na brzegu dywanu i zamieniamy się w drzewa: wbijamy nasze korzenie (nogi) w ziemię, gałązki do góry (dłonie) i naśladujemy szum drzewa poruszanego lekkim wiatrem (wyraźnie wypowiadamy głoskę sz), potem większy wiatr, zamieniamy się w gruszki (palec nad głową) i delikatnie -pac na ziemię. Dzieci są gotowe do rozpoczęcia zajęć.

Załącznik 2

Uciszenie burzy- inscenizacja biblijna

Zabawa ma na celu głębokie przeżycie i zapamiętanie wydarzenia biblijnego- uciszenia burzy

Pomoce: dwie pokrywki, latarka, duży niebieski koc i mały brązowy

Zabawa jest możliwa po wysłuchaniu przypowieści. Dwoje dzieci odpowiada za efekty specjalne: pioruny- latarka, grom- uderzenie pokrywkami, czworo dzieci odpowiada za „jezioro” , czyli niebieski koc - „robią” fale, wybrane dzieci grają role apostołów- siedzą w łodzi, czyli na brązowym kocu. Prosimy, aby dzieci wyobraziły sobie, że na końcu tej łodzi siedzi Jezus. Katecheta podpowiada, jakie czynności dzieci powinny wykonać i jakie słowa powiedzieć (jak najprościej i jak najkrócej). Katecheta w odpowiednim momencie wypowiada słowa Jezusa.

Ważne: pokrywki nie mogą być szklane!